

Dr. Nádor Károly

egyetemi tanár, a kémiai tudomány kandidátusa

*1922-ban született Balassagyarmaton
Vegyésszmérnöki oklevelét 1947-ben szerezte, száma: 439.*

1997-ben arany oklevélben részesült, 2007-ben gyémánt oklevelet kapott.

1947-ben, az oklevél megszerzése után az Orvostudományi Egyetem Gyógyszertani Intézeténél előbb tanársegéd, majd adjunktus. 1954-től az MTA Kísérleti Orvostudományi Intézet Gyógyszerkutató Osztályát vezette 1968-ig. Ezután az Állatorvostudományi Egyetem Kémia Tanszékére került, ahonnan tanszékvezető, egyetemi tanárként ment nyugdíjba. Főbb tudományos területei: a tropin térszerkezete, szintetikus kurárin hatású vegyületek, originális gyógyszerek kutatása farmakológusok közreműködésével, tropin éterek szintézise és sztereokémiája, az N-allil-noratropin totálszintézise. Az Orvosi Egyetem Gyógyszerészeti Karán és a BME-n meghívott előadóként oktatott, egyetemi doktori disszertációk témavezetője. Széleskörű tudományos tevékenysége mellett a hatékonyan segítette az oktatást tankönyveivel, jegyzeteivel. Szerves Kémia tankönyvét Nívódíjban részesítették. 1967-ben vendégprofesszor volt az A. Einstein University Medical Center meghívására, valamint a Borrough-Wellcome ösztöndíjasa volt. Aktívan részt vett a tudományos közéletben is. Az MTA több munkabizottságában munkálkodott, az Egészségügyi Minisztérium Gyógyszerkutató Bizottság, valamint, a Farmakológiai Társaság Gyógyszerkutató Bizottságának titkára volt, az Arzneim Forsch szerkesztőbizottságának tagja. Több gyógyszergyárnál végzett szakértői munkát, legtovább a mai Richter Rt-nél. Nagyszámú hazai és külföldi konferencián tartott előadást, több kismonográfia, tankönyv és egyetemi jegyzet szerzője. 1992-ben nyugdíjba ment, de szakmai irodalmi munkásságát a mai napi folytatja.

Munkássága elismeréséül számos állami, akadémiai és egyetemi kitüntetést kapott